VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI (NR 92)**

z dnia 27 listopada 2014 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Administracji i Cyfryzacji (nr 92)

27 listopada 2014 r.

Komisja Administracji i Cyfryzacji obradująca pod przewodnictwem posła **Andrzeja Orzechowskiego (PO)**, przewodniczącego Komisji, przeprowadziła:

– pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (druk nr 2482).

W posiedzeniu udział wzięli: **Józef Różański** dyrektor Departamentu Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji wraz ze współpracownikiem, **Jacek Dzięgielewski** szef oddziału w Departamencie Wychowania i Promocji Obronności w Ministerstwie Obrony Narodowej.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Jolanta Ostrowska, Grażyna Kućmierowska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Wojciech Miller, Aleksandra Ostapiuk, Przemysław Sadłoń** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Andrzej Orzechowski (PO):

Dzień dobry.

Otwieram posiedzenie Komisji Administracji i Cyfryzacji.

Witam wszystkich posłów oraz przybyłych gości – mamy przedstawicieli MAiC oraz MON.

Stwierdzam kworum.

Witam również posłów, którzy są przedstawicielami wnioskodawców projektów. Na razie widzę tylko jednego wnioskodawcę posła Romana Kotlińskiego. Mam nadzieję, że drugi przedstawiciel wnioskodawców zaraz dotrze.

W porządku dziennym posiedzenia Komisji mamy dwa punkty, tj. pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (druk nr 2171) oraz pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (czyli tej samej ustawy, ale w innym zakresie) – druk nr 2482.

Czy są uwagi do porządku dziennego?

Nie widzę uwag.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu uznam, że porządek dzienny został zaakceptowany.

Sprzeciwu nie słyszę.

Przed przystąpieniem do realizacji porządku dziennego posiedzenia Komisji mam pytanie: czy na sali znajdują się osoby wykonujące zawodową działalność lobbingową?

Nie widzę.

Gdyby tak było, to proszę o przedstawienie się i informację jaką reprezentują firmę.

Informuję, że w sprawie projektów, które są w porządku dziennym posiedzenia Komisji, otrzymaliście państwo opinię BAS do obu projektów – z druku nr 2171 oraz 2482.

Przechodzimy do realizacji porządku dziennego posiedzenia Komisji.

Przypominam, że pierwsze czytanie projektu ustawy obejmuje uzasadnienie projektu przez wnioskodawcę, debatę w sprawie ogólnych zasad projektu, pytania posłów i odpowiedzi wnioskodawcy. Ponieważ projekty dotyczą nowelizacji tej samej ustawy, proponuję, by po przedstawieniu uzasadnień przez posłów upoważnionych do reprezentowania wnioskodawców, przeprowadzić wspólną dyskusję nad tymi projektami.

Oczywiście, pod warunkiem, że pojawi się drugi poseł, przedstawiciel wnioskodawców.

Ponieważ do druku nr 2171 nie ma przedstawiciela wnioskodawców pana posła Ryfińskiego, proponuję, by przedstawić projekt z druku nr 2482 – bardzo proszę pana posła Romana Kotlińskiego o przedstawienie projektu. Bardzo proszę.

Poseł Roman Kotliński (BiG) – spoza składu Komisji:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

W imieniu wnioskodawców mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Komisji projekt ustawy o zmianie ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, który przedłożony jest w druku nr 2482. Jego autorzy proponują wprowadzenie dwóch niewielkich zmian w ustawie z 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania. Koncentrują się one na doprecyzowaniu katalogu podmiotów, z którymi współdziała państwo przy realizacji zadań na rzecz zachowania pokoju, kształtowania warunków rozwoju kraju oraz rozwiązywania problemów społecznych.

Dotychczasowe rozwiązania uniemożliwiają państwu nawiązanie stałej współpracy oraz dialogu z organizacjami światopoglądowymi, które zrzeszają osoby związane z wieloma różnymi wyznaniami lub osoby niewierzące. Brak tych regulacji narusza konstytucyjną regułę, która zawarta jest w art. 25 ust. 2 ustawy zasadniczej. Zgodnie z tym artykułem: „Władze publiczne w Rzeczypospolitej Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym". Jednym ze środków realizacji tego zadania jest ustanowienie stałej formy dialogu pomiędzy kościołami i innymi związkami wyznaniowymi oraz organizacjami światopoglądowymi. Jak wiemy (dla przykładu podam), Kościół rzymskokatolicki posiada instytucję wspólną z państwem, jest to komisja wspólna (rządu i episkopatu). Zatem postulujemy coś w rodzaju komisji wspólnej dla organizacji światopoglądowych, która – oczywiście – będzie wspólna z rządem. W komisji mieliby zasiadać, oprócz przedstawicieli rządu, przedstawiciele organizacji światopoglądowych.

Pierwszy artykuł projektu wprowadza nowe brzmienie art. 16 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania o treści: „1. Państwo współdziała z kościołami, innymi związkami wyznaniowymi oraz organizacjami światopoglądowymi w zachowaniu pokoju, kształtowaniu warunków rozwoju kraju oraz rozwiązywaniu problemów społecznych. 2. W celach, o których mowa w ust. 1, oraz do rozpatrywania problemów związanych z rozwojem stosunków między państwem a poszczególnymi kościołami, innymi związkami wyznaniowymi…" – dodajemy: „…oraz organizacjami światopoglądowymi" – „…mogą być, na zasadach wzajemnego uzgodnienia, tworzone różne, w tym stałe formy współdziałania. Przepis ten nie narusza właściwości organów państwowych oraz organów kościołów, związków wyznaniowych…" – „…oraz organizacji światopoglądowych".

Kolejna zmiana polega na zmianie brzmienia w art. 16 a ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania poprzez nadanie ust. 1 brzmienia: „Dla określenia szczegółowych zasad stosunków, o których mowa w art. 16, mogą być zawierane umowy między właściwymi rzeczowo centralnymi organami administracji rządowej a władzami poszczególnych kościołów, innych związków wyznaniowych…" – „…oraz organizacji światopoglądowych".

Nowe brzmienie nadaje się również ust. 3: „Podpisana umowa zostaje opublikowana w dzienniku urzędowym właściwego ministra".

Obecnie obowiązujące regulacje umożliwiające instytucjonalizację stosunków państwa wyłącznie z kościołami i związkami wyznaniowymi, nie mają żadnego uzasadnienia. Wraz z postępującym procesem laicyzacji społeczeństwa rośnie zasięg oddziaływania tych organizacji oraz ich znaczenie w życiu społecznym. Zjawisko to dostrzegła Komisja Europejska i konsekwencją jest wprowadzenie w traktacie o funkcjonowaniu UE regulacji na mocy, których UE „uznając tożsamość i szczególny wkład tych kościołów i organizacji światopoglądowych, UE prowadzi z nimi otwarty, przejrzysty i regularny dialog". Kreuje on powinność UE i jej organów do prowadzenia dialogu nie tylko z bezpośrednio łatwymi do zdefiniowania podmiotami, tj. organizacje pracodawców, związki zawodowe, zrzeszenia przedstawicieli zawodów zaufania publicznego, ale także z kościołami i organizacjami światopoglądowymi i niewyznaniowymi.

Należy się zgodzić z uwagami Prokuratora Generalnego oraz BAS, że polskie prawo nie zdefiniowało jeszcze wprost pojęcia „organizacje światopoglądowe". Wnioskodawcy są świadomi tej luki oraz braku, w przedłożonej ustawie, definicji takiego zrzeszenia. Jednak ,wbrew twierdzeniom krytyków proponowanych rozwiązań, pojęcie organizacji światopoglądowych jest obecne od wielu lat w dyskursie publicznym. Przyjmuje się pod

nim zrzeszenia ludzi o ustalonej strukturze, którzy działają razem, by osiągnąć wspólne cele, kierując się wspólnym światopoglądem, w tym – światopoglądem bezwyznaniowym.

Uznając racje autorów uwag zaproponowanej regulacji, projektodawcy są otwarci na propozycje doprecyzowania tego pojęcia. W obowiązującym stanie prawnym, regulacja art. 16 ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania nadaje wyłącznie organizacjom wyznaniowym uprawnienia do instytucjonalizacji ich relacji z państwem. Ogranicza to spójność aksjologiczną ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, która gwarantuje obywatelom prawo zarówno do wyznawania religii jak i do jej niewyznawania. Proponowana zmiana wyrównuje sytuację wszystkich organizacji światopoglądowych w zakresie możliwości instytucjonalizacji ich dialogu z przedstawicielami państwa.

Obecna nierównowaga prowadzi do tego, że kościoły i związki wyznaniowe, które prowadzą podobną lub taką samą działalność społeczną lub edukacyjną jak pozostałe niereligijne organizacje, są uprzywilejowanie organizacyjne. Łatwiej jest im rozwiązać ewentualne problemy lub niejasności na styku z administracją publiczną. Myślimy to np. o akcjach honorowego krwiodawstwa, o zbiórkach charytatywnych, organizacjach marszy, pikiet, protestów itd. Państwo wzmacnia wizerunek i społeczne postrzeganie kościołów i związków wyznaniowych. W oczach opinii publicznych są one lepsze i ważniejsze, bo przecież z nimi państwo ma bezpośrednie relacje. Stawia to organizacje niereligijne w gorszej pozycji, zakłóca ich działalność i jest niezgodne z jednym z podstawowych praw UE, które mówi o równym traktowaniu wszystkich podmiotów niezależnie od ich ideologicznej tożsamości.

Umożliwienie organizacjom światopoglądowym, niemającym charakteru kościoła lub związku wyznaniowego, współpracy z władzą publiczną, pozwoli na szybszą wymianę informacji, ułatwi administracji rządowej reagowanie na ewentualne naruszenie praw i wolności obywateli. Należy również wskazać na zwiększenie zakresu dialogu społecznego poprzez umożliwienie włączenia się organizacji światopoglądowych innych niż kościoły i związki wyznaniowe. Zwiększy to zaufanie obywateli do państwa, co może się przełożyć na wzrost kapitału społecznego oraz ułatwi państwu rozpoznanie potrzeb i pożądanych sposobów rozwiązywania problemów obywateli i innych osób zamieszkujących terytorium RP.

Deficyt dialogu społecznego w Polsce jest jedną ze słabości państwa. Rodzi to wśród obywateli frustrację. Wiele osób i organizacji jest na marginesie życia społecznego, czują się wykluczone.

Wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje obciążenia dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ma na celu zwiększenie przejrzystości działania władz publicznych przez wprowadzenie obligatoryjnego publikowania treści umów zawieranych przez ministrów z kościołami, związkami wyznaniowymi oraz organizacjami światopoglądowymi w dzienniku urzędowym danego ministra.

Projektodawcy wnoszą o skierowanie niniejszego projektu do dalszych prac legislacyjnych. Pozwoli to na przyjęcie prawa dobrej jakości, które otworzy drogę do instytucjonalizacji relacji między państwem a rosnącymi w siłę organizacjami światopoglądowymi w tym z zrzeszeniami osób bezwyznaniowych.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Orzechowski (PO):

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Stwierdzam, że jest już szesnaście minut od momentu, gdy rozpoczęliśmy posiedzenie Komisji a drugiego przedstawiciela wnioskodawców, czyli pana posła Ryfińskiego nie ma, by przedstawić projekt z druku 2171. Zatem ten druk rozpatrzymy w innym terminie, jednocześnie zawiadomimy Marszałka Sejmu o tej sytuacji.

Przystępujemy do debaty w sprawie ogólnych zasad, zadawania pytań i dyskusji. Bardzo proszę czy są zgłoszenia?

Zapisuję panią poseł Sobecką, poseł Kamińską.

Czy są jeszcze inne zgłoszenia?

Pan przewodniczący Sosnowski.

Czy jeszcze ktoś?
Jeśli nie, to zamykam listę.
Bardzo proszę, pani poseł Sobecka.

Poseł Anna Sobecka (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący.

Chcę powiedzieć, że etiologia twórczości zapisanej w druku nr 2482 pochodzi od znanego wszystkim państwu faktu, gdy dyrektor specjalistycznego szpitala im. Świętej Rodziny w Warszawie, który powołując się na klauzulę sumienia, nie wyraził zgody na wykonanie w kierowanym przez niego szpitalu u pacjentki aborcji nienarodzonego dziecka w 25. tygodniu jego życia.

Nawiasem mówiąc, chcę powiedzieć, że w mojej rodzinie żyje dorosły człowiek, który urodził się tydzień później…

U pacjentki, która zgłosiła się do aborcji i stwierdzono poważne uszkodzenia czaszki i mózgu. Profesor zaproponował matce ciężko chorego, nienarodzonego dziecka, objęcie jej i jej dziecka opieką podczas porodu i ciąży. Wskazał również na możliwość pomocy prenatalnej opieki paliatywnej w Fundacji Warszawskie Hospicjum dla Dzieci.

Odmowa dokonania aborcji w szpitalu im. Świętej Rodziny i nie wskazanie lekarza i ośrodka, który dokonałby zabójstwa ciężko chorego, nienarodzonego człowieka, spowodowały wielką nagonkę na tego lekarza.

Chcę państwu powiedzieć, że woła to o pomstę do nieba.

Przypomnę, że ta ciąża u tej pacjentki powstała w wyniku *in vitro*. Zamiast przełożyć akcenty na to i pytać, dlaczego to dziecko rozwijało się z tak poważna wadą w wyniku *in vitro*, gdzie specjaliści, eksperci, grzmią pod tym adresem i mówią, że dzieci rodzą się z wadą genetyczną, to akcent postawiono na człowieka, specjalistę o międzynarodowej sławie oraz międzynarodowego specjalisty i konsultanta…

Przewodniczący poseł Andrzej Orzechowski (PO):

Pani poseł, przepraszam, ale bardzo proszę mówić o projekcie ustawy.

Poseł Anna Sobecka (PiS):

Zaraz, do tego zmierzam.

Tak jak powiedziałam, jest to etiologia twórczości, którą wysłuchaliśmy przed chwilą.

Panie przewodniczący, jestem posłem i mam prawo powiedzieć to, co uważam pod adresem tej ustawy.

To jedna rzecz, druga to, że pan poseł Kotliński domaga się ochrony światopoglądu. Co to znaczy? Człowiek, któremu konstytucja gwarantuje wolność wyznania i religii, nie może być leczony przez człowieka o światopoglądzie, który proponuje pan poseł Kotliński. Przypomnę, że lekarz jak każdy polski obywatel ma konstytucyjnie zagwarantowaną wolność sumienia, tj. art. 53 ust. 1 Konstytucji RP mówi: „Lekarz – jak każdy człowiek – ma prawo korzystać z praw człowieka zapisanych w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka ONZ". Art. 18 mówi, że każdy człowiek ma prawo wolności myśli, sumienia i wyznania itd. Lekarz ma obowiązek przestrzegać zasad Kodeksu Etyki Lekarskiej, w którym zapisano: „Podejmując działania lekarskie u kobiety w ciąży, lekarz równocześnie odpowiada za zdrowie i życie dziecka". Dalej: „Lekarz winien przestrzegać postanowień Konwencji o Prawach Dziecka ONZ, w preambule, której zapisano: „dziecko, z uwagi na swoją niedojrzałość fizyczną oraz umysłową, wymaga szczególnej opieki i troski, w tym właściwej ochrony prawnej, zarówno przed, jak i po urodzeniu".

Zatem, zgodnie z ustawą, którą przedstawił pan poseł Kotliński, lekarz byłby przymuszony do zabójstwa tego dziecka, bez względu na jego sumienie. Przeczytam fragment europejskiej deklaracji solidarności, która wypowiada się w tej sprawie, tj.: „Prawo do życia jest pierwszym z praw człowieka, bez którego nie jest możliwe korzystanie z wszystkich pozostałych. W większości państw Europy ustawodawstwo nie zapewnia ochrony tego prawa najbardziej bezbronnym, czyli dzieciom nienarodzonym. Tym większe znaczenie ma indywidualna odpowiedzialność oraz wierność nakazom sumienia osób, w których rękach spoczywa ludzkie życie. Do fundamentów cywilizacji europejskiej należy sokratejska wierność sumieniu. Dzięki niej ludzie sumienia przypominają społeczeństwu o obowiązywalności zasad moralnych, nawet jeśli zaprzecza im władza.

Żaden lekarz nie może być bezpośrednio i pośrednio zmuszany do udziału w zamachach na dzieci oczekujące na urodzenie".

Dalej następuje pochwała czynu i solidarność z poczynaniami pana prof. Bogdana Chazana.

Jeśli chodzi o – mówił pan o zbieraniu się społeczności – to również gwarantuje nam to, niestety, konstytucja RP. Zatem wszystko, co państwo niosą w tej twórczości jest według mnie niekonstytucyjne, dlatego składam wniosek o odrzucenie projektu w pierwszym czytaniu.

Przewodniczący poseł Andrzej Orzechowski (PO):

Bardzo dziękuję pani poseł Annie Sobeckiej.

Bardzo proszę, pani poseł Bożena Kamińska.

Poseł Bożena Kamińska (PO):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący.

Wysoka Komisjo, szanowni państwo, również odwołuję się do opinii BAS oraz do opinii Prawosławnego Metropolity Warszawy i całej Polski oraz Prokuratora Generalnego RP. Jasno podkreślają wagę nieczytelnych i niejasnych przepisów m.in. chodzi o pojęcie organizacji światopoglądowych. Nie posługują się przepisami ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, nie są one również znane w innym polskim ustawodawstwie.

Takiego wyrażenia nie zna również ustawa zasadnicza.

Wnioskodawca nie postuluje ustanowienia definicji legalnej lub określenia kryteriów, które pozwolą na odróżnienie organizacji światopoglądowych od innych organizacji i stowarzyszeń. Omawiana propozycja budzi wiele wątpliwości. Należy przyjąć, że sformułowanie: „organizacje światopoglądowe" stanowi w polskim języku prawnym neologizm i bliżej nieokreśloną treść. Próbując ustalić jego znaczenie, należy odwołać się do leksykalnego sensu słowa: „organizacja" oraz do słowa „światopogląd".

Chcę również powiedzieć, że projektowana nowelizacja w tym aspekcie, nie jest pełna a objęte jej ramami rozwiązania są niedostatecznie dopracowane. Będzie to powodowało kwestię odrzucenia tych zapisów przez Trybunał Konstytucyjny.

Również w mojej ocenie, na uwagę zasługuje kwestia mówiąca o niezamieszczaniu i niezawieszaniu w instytucjach publicznych…

Poseł Roman Kotliński (BiG) – spoza składu Komisji:

To inny projekt.

Poseł Bożena Kamińska (PO):

Dobrze, to już nie będę do tego projektu wracała...

Kończąc kwestię uwag, które dotyczą niejasności organizacji światopoglądowej oraz władzy organizacji światopoglądowej, również wnoszę o odrzucenie tego projektu w pierwszym czytaniu.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Orzechowski (PO):

Dziękuję bardzo pani poseł.

Jeszcze pan przewodniczący Sosnowski, bardzo proszę.

Poseł Zbigniew Sosnowski (PSL):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, panie i panowie, moja wypowiedź będzie bardzo krótka, ale bardzo konkretna.

Otóż, konstytucja RP oraz ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania należycie zabezpieczają wolność sumienia i wyznania. Każdy, kto próbuje podważyć zasady, które zostały przyjęte i zaakceptowane przez zdecydowaną większość społeczeństwa, czyni to wbrew naturze.

Dlatego zdecydowanie popieram wniosek pani poseł Anny Sobeckiej o odrzucenie projektu ustawy w pierwszym czytaniu.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Orzechowski (PO):

Bardzo dziękuję.

Czy strona rządowa lub poseł wnioskodawca chcieliby…

Nie widzę.

Proszę bardzo, pan poseł Kotliński, który reprezentuje wnioskodawców, proszę bardzo.

Poseł Roman Kotliński (BiG) – spoza składu Komisji:

Dziękuję bardzo.

Panie przewodniczący, nie będę komentował propagandy „radiomaryjnej", którą uskutecznia w Sejmie RP pani poseł Sobecka. Powtarzam, jako przedstawiciel reprezentujący wnioskodawców, prosimy o skierowanie projektu do dalszych prac.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Orzechowski (PO):

Dziękuję bardzo.

Poseł Anna Sobecka (PiS):

Panie przewodniczący, pan poseł Kotliński mnie obraził.

Oczekuję przeprosin z jego strony a, od pana, reakcji na przyszłość, gdy ktoś wypowiada się w taki sposób.

Przewodniczący poseł Andrzej Orzechowski (PO):

Dziękuję bardzo.

Od tego jest Komisja Etyki Poselskiej oraz inne instytucje.

Czy ze strony rządowej?

Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych w MAiC Józef Różański:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo posłowie, szanowni państwo, Rada Ministrów…

Sekretarz Komisji Jolanta Ostrowska:

Prosimy o przedstawienie się do protokołu.

Dyrektor Departamentu Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych w MAiC Józef Różański:

A, tak, dziękuję bardzo i przepraszam.

Józef Różański, dyrektor Departamentu Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych w MAiC. Mam upoważnienie do zaprezentowania stanowiska rządu w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania.

Chcę powiedzieć, że Rada Ministrów przyjęła to stanowisko w dniu 19 listopada. Oczywiście, stosowny dokument państwo otrzymaliście. Chcę tylko podkreślić, że rząd negatywnie ocenił poselski projekt ustawy. Szczegóły są dostarczone do państwa Komisji.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Orzechowski (PO):

Bardzo dziękuję, panie dyrektorze.

Zamykam dyskusję.

Stwierdzam zakończenie pierwsze o czytania projektu z druku nr 2482. W dyskusji padły dwa wnioski, ale są one tożsame, czyli o odrzucenie projektu w pierwszym czytaniu.

Zatem, poddaję wniosek o odrzucenie projektu pod głosowanie.

Kto z państwa jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie projektu w pierwszym czytaniu? Proszę podnieść rękę.

Dziękuję.

Kto jest przeciw?

Pan poseł nie jest członkiem Komisji.

Nie widzę głosów przeciwnych.

Kto się wstrzymał?

Również nie widzę.

Zatem 13 głosów za.

Stwierdzam, że Komisja przyjęła wniosek o odrzucenie projektu w pierwszym czytaniu.

Pozostał nam jeszcze wybór posła sprawozdawcy, który przedstawi sprawozdanie na posiedzeniu plenarnym Sejmu.

Proponuję, by posłem sprawozdawcą była pani poseł Bożena Kamińska?

Czy pani poseł się zgadza?

Czy są inne propozycje?

Czy jest sprzeciw, by pani poseł Kamińska była sprawozdawcą?

Nie widzę, zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła tę propozycję.

Informuję, że na tym porządek dzienny posiedzenia Komisji został wyczerpany.

Zamykam posiedzenie Komisji.

Wszystkim państwu dziękuję za udział.

Do widzenia.